

De hobby van
Dirk van Dijken
Jacob Houtingstraat 26

Dezelfde **geaardheid** en interesse heeft de moeder Dirk ook altijd gehad. Toen zij als 90 jarige bij Hannie en Dirk logeerde vroeg ze gewoontegetrouw of er nog boontjes afgehaald moesten worden of dat er nog een ander 'tuinwerkje' gedaan kon worden. Dat kon nog best, het was immers geen werk want je kon het toch zittend af.

Vijf jaar geleden verhuisde Dirk naar een stuk(je) grond op het volkstuintencomplex van de A.T.V. (Algemene Tuinders Vereniging) "Rijksweg". Daar is Dirk erin geslaagd het lapje grond van zeshonderd vierkante meter om te toveren in een Hof van (H)eden. Om dit te bereiken en de 'Hof' op peil te houden kom je Dirk wekelijks, gemiddeld zo'n uur of vijftien tegen op zijn tuin. En dan zit je nog aan de lage kant volgens zijn vrouw Hannie.

Elk seizoen, voorjaar, zomer, herfst en winter, vraagt om de aandacht van de rechtgeaarde tuinman. Het voorbereidende werk, het bouwrijp maken van de tuin zoals het spitten en bemesten dat vindt Dirk eigenlijk het mooiste om te doen. Dat je de grond ruiken kunt, dat roept wat op in een mens. Een gevoel van verwachting en verwondering.

Wat als eerste opvalt op de tuin van Dirk, zijn de fruitbomen. En dan vooral de vele soorten appelbomen. De appel valt niet ver van de boom want bij het ouderlijke huis in Bedum lag een grote boomgaard.

Naast bekende namen als James Greeve, Cox en de ouwe bekende, mooi rood op te poetsen Sterappel, vind je er ook de Schone

Geduld, interesse en niet opzien tegen werken, dat is **hét** basisrecept voor de bezitter van een 'Volkstuin'. Zonder deze drie ingrediënten lukt het niet. Aan het woord is Dirk van Dijken, al zo'n 30 jaar met dat recept zaaïend, wïedend, werkend, oogstend bezig op zijn volkstuin. Met het volgnummer 11 werd Dirk in 1975 ingeschreven op de wachtlijst bij de Gemeente Den Helder voor een lapje grond van zo'n 200 m2 aan de Huisduinerweg. Denkend aan de lappen grond in het Groninger land, waar Dirk opgroeide in Bedum, was 200 vierkante meter dan wel niet veel, maar het tuinieren zat nu eenmaal in het bloed of zoals we dat tegenwoordig noemen het zit in de 'genen' (dus kan hij er niks aan doen). Met name de opa van Dirk was een verwoed tuinder. Nee, het kon echt niet meer, maar opa ging toch dagelijks nog een uurtje wïeden. Na dat 'uurtje' moest de moeder van Dirk de tuin op om opa overeïend te helpen.

Dat zeggen zij niet alleen, de meeproevers zijn het roerend met hen eens.

De favoriete groentesoorten van Dirk (qua smaak) zijn asperges en sla.

Voor de konijnen, die volkstuinten als een waar paradijs beschouwen, gelden nou niet bepaald regels als favorieten. Want als die de kans krijgen, vreten ze alles wat los en vast zit. Dus afrasteringen rondom de tuin zijn onontbeerlijk. Bestrijdingsmiddelen worden niet gebruikt op de tuin van Dirk. Alleen bij aardappelen ontkomt geen enkele tuinder eraan, de aardappel moet wel beschermd worden tegen schimmelziekte. Maar voor de rest is het Biologisch Tuinieren. Door de jarenlange ervaring, interesse en het bijhouden van vakbladen, weet Dirk zijn weetje. Medetuinders komen regelmatig bij Dirk langs om raad.

van Boskoop en de Rode van Boskoop, maar ook appels met prachtige namen als: Discovery, Alkmene, Jacob Fischer en de laatste aanwinst de Lunterse Peppeling, een hoogstammer.

De verwerking van de tuinproducten zijn in handen van Hannie. Dat houdt in dat niet alleen de nodige groenten ingevroren worden maar er ook jam en sap gemaakt wordt van bessen, pruimen en van de 'Herfstframboos', een overheerlijke herfstbloeier en vrucht.

Van de meestal rijke, overvloedige oogst profiteert ook menige buurman en buurvrouw. En Dirk is één van de belangrijke hofleveranciers voor de Oogstdienst in de Vredeskerk. Dus doordraaien van groente en fruit is niet aan de orde.

Ook een aanrader, volgens Hannie en Dirk, is een nieuw soort stokboon: de spekboon die heerlijk smaakt.

Vooral beginnende tuinders weten de weg naar de tuin van Dirk te vinden voor de nodige tips, want ook bij het tuinieren geldt, dat theorie en praktijk niet altijd een goed huwelijk blijkt te zijn. "Mijn andijvieplanten vallen om, hoe zou dat kunnen Dirk"? "Mijn prei staat te verpieteren terwijl ik toch alles volgens het boekje heb gedaan".

Meestal weet Dirk wel raad. Maar de natuur blijft de natuur en dat is maar gelukkig ook.

Met een volkstuintje beginnen is één, maar zoals dat voor de meeste zaken opgaat, het volhouden is een heel ander verhaal.

Daarom, begin met een stukje grond van 150 vierkante meter, is het eerste advies van Dirk aan nieuwkomers. En als verbouwing beginnen met bv. slabonen en spinazie. Want dat lukt meestal goed zonder al teveel bewerking.

Ook vroege aardappelen poten hoort bij de aanraders van Dirk voor een startende volkstuinder. En vroege aardappelen zijn in de winkel bepaald niet goedkoop. Dus het mes snijdt aan twee kanten.

Wortelen daarentegen vragen om wat meer aandacht dan alleen maar zaaien. Zo moet er op tijd uitgedund worden, want dan kan de groei van de wortel herstellen. Daarna ook de wortelen aangieten. (vakterm voor het op een goede manier van water geven) De grond krijgt dan weer vastigheid, anders vallen de wortels om.

Ja, de vakantie gaat na het nodige gepuzzel wel door, maar komt nog wel eens in het gedrang en als er veel oogst verwerkt moet worden dan is dat niet altijd even leuk zegt Hannie, maar dat weegt allemaal niet op tegen het plezier wat Dirk beleeft aan zijn volkstuin. En al dertig jaar lang.

Aan het eind van het gesprek met Dirk doe ik het voorstel om het bord met de naam "A.T.V. Rijksweg" over te schilderen. Want er zijn namelijk meer Vredeskerkers die er een volkstuin runnen. Het bord met de nieuwe naam is tot ieders tevredenheid onthuld.....

Mijn beloning voor dit idee: Een zak met heerlijke James Greeves, Schonen van Boskoop, Lunterse Peppelingen en..... Rien Schelhaas